

Aktindsigt og udtaleret ved afgørelse om igangsætningstilladelse uanset verserende miljøklagesag

FOB nr. 83.173

Udtalt over for miljøstyrelsen, at §§ 11-12 i offentlighedsloven efter min mening finder anvendelse ikke alene i forhold til afgørelsen af sagens realitet, men også i forhold til klagemyndighedens evt. forudgående afgørelse vedrørende en begæring efter miljøbeskyttelseslovens § 72, stk. 4, om tilladelse til påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder uanset rettidigt indgivet klage.

A burde derfor straks og altså inden miljøstyrelsens afgørelse om igangsætningstilladelse være blevet gjort bekendt med anmodningen om igangsætningstilladelse og miljøstyrelsens foreløbige svar herpå ligesom miljøstyrelsen burde have sikret sig, at A fik lejlighed til at afgive en udtalelse om igangsætningsspørgsmålet, evt. inden for en nærmere fastsat frist, jfr. offentlighedslovens § 12, stk. 2.

(J. nr. 1983-982-11).

A klagede bl.a. over, at miljøstyrelsen under sin behandling af hans klager over, at Fyns amtsråd havde meddelt miljøgodkendelse til opførelse af et varmeværk i Assens, ikke opfyldte hans anmodning om »aktindsigt og udtaleret«, inden styrelsen meddelte Assens kommune, at bygge- og anlægsarbejdet kunne påbegyndes uanset klagesagen.

Det fremgik af de foreliggende oplysninger, at A den 21. august 1983 gennem Fyns amtsråd indsendte klage til miljøstyrelsen over amtsrådets miljøgodkendelse af varmeværket.

I en samtidig skrivelse orienterede A miljøstyrelsen herom og gjorde i den forbindelse styrelsen opmærksom på, »at jeg med henvisning til offentlighedslovens partsbestemmelser ønsker at få kopi af sagens akter, og at jeg ønsker at få lejlighed til at fremsætte en afsluttende udtalelse, før sagen afgøres, jfr. justitsministeriets vejledning i offentlighedsloven punkt 35«. A anmodede styrelsen om at bekræfte, at styrelsen var indforstået hermed.

I skrivelse af 8. september 1983 meddelte miljøstyrelsen A, at styrelsen var indforstået hermed.

I skrivelse af 19. september 1983 anmodede Assens kommune miljøstyrelsen om tilladelse til at udstede igangsætningstilladelse til bygge- og anlægsarbejdet:

Som foreløbigt svar herpå meddelte miljøstyrelsen i skrivelse af 21. september 1983 Assens kommune, at miljøstyrelsen så sig nødsaget til at afvente planstyrelsens afgørelse af den del af A's klage, hvori han havde rejst tvivl om

værkets lokalisering, før miljøstyrelsen kunne tage stilling til anmodningen om tilladelse til at udstede igangsætningstilladelse til bygge- og anlægsarbejdet.

I skrivelse af 27. september 1983 orienterede planstyrelsen miljøstyrelsen om, at planstyrelsen i en samtidig skrivelse havde meddelt A, at hans klage vedrørende værkets lokalisering (spørgsmål om udarbejdelse af lokalplan) ikke kunne imødekommes.

I skrivelse af 30. september 1983 meddelte miljøstyrelsen tilladelse til igangsætning af bygge- og anlægsarbejdet, jfr. miljøbeskyttelseslovens § 72, stk. 4. Miljøstyrelsen underrettede samtidig A om denne afgørelse.

I anledning af A's klage til mig udtalte miljøstyrelsen, at Assens kommunes skrivelse af 19. september 1983 til miljøstyrelsen og styrelsens skrivelse af 21. september 1983 til kommunen burde have været tilsendt A, »hvilket ved en beklagelig fejl ikke er sket«. Skrivelserne var blevet tilsendt A den 19. oktober 1983. Særlig for så vidt angik skrivelsen fra Assens kommune, beklagede miljøstyrelsen, at A ikke modtog skrivelsen »straks, efter at den var tilgæet miljøstyrelsen«.

Miljøstyrelsen oplyste, at styrelsen i slutningen af september tog telefonisk kontakt med A med henblik på at opnå en foreløbig mundtlig udtalelse om værkets placering og forventede forurening.

Miljøstyrelsen oplyste senere telefonisk over for en af mine medarbejdere, at A ikke under den nævnte telefonsamtale blev orienteret om Assens kommunes anmodning om igangsætningstilladelse. Der fandtes ikke i sagens akter notat om telefonsamtalen.

I en skrivelse til A udtalte jeg herefter følgende:

»Offentlighedslovens §§ 11 og 12 indeholder følgende bestemmelser:

§ 11:

»Såfremt en part under sagens behandling fremsætter begæring om at blive gjort bekendt med sagens dokumenter, og denne begæring efter loven skal imødekommes, udsættes sagens afgørelse, indtil der er givet parten adgang til at gøre sig bekendt med dokumenterne.

Stk. 2. Dette gælder dog ikke, hvis udsættelse vil medføre overskridelse af en lovbestemt frist for forvaltningens afgørelse, eller hvis partens interesse i, at sagens afgørelse udsættes i øvrigt findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, der taler imod en sådan udsættelse.«

§ 12:

»Den, der er part i en sag, som er til behandling i den offentlige forvaltning, kan på ethvert tidspunkt af behandlingen forlange, at sagens afgørelse udsættes, indtil han har afgivet en udtalelse om sagen.

Stk. 2. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 11, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.«

I punkt 35 i justitsministeriets vejledning af 10. november 1970 om offentlighedsloven - som De henviste til i Deres skrivelse af 21. august 1983 til miljøstyrelsen - er bl.a. anført følgende:

»I praksis er det ret ofte forekommet, at en part på et tidligt stadium af sagens behandling, undertiden i selve ansøgningen, under henvisning til partsoffentlighedslovens § 10 (som svarer til bestemmelsen i offentlighedslovens § 12; min tilføjelse) har fremsat krav om, at sagen ikke afgøres, før han har haft lejlighed til at gøre sig bekendt med de dokumenter, der tilvejebringes i forbindelse med sagens behandling, og til at fremsætte sine bemærkninger hertil. Efter justitsministeriets opfattelse indebærer bestemmelsen i § 12, stk. 1, at sådanne begæringer må imødekommes ...«.

Efter min mening finder de nævnte bestemmelser i offentlighedsloven ikke alene anvendelse i forhold til afgørelsen af sagens realitet, det vil sige klagemyndighedens endelige stillingtagen til den påklagede miljøgodkendelse, men også i forhold til klagemyndighedens eventuelle forudgående afgørelse vedrørende en begæring efter miljøbeskyttelseslovens § 72, stk. 4, om tilladelse til påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder uanset rettidigt indgivet klage. Jeg henviser herved til den sag, der er omtalt i ombudsmandens beretning for 1977, side 173 ff.

Jeg er således enig med miljøstyrelsen i, at det er beklageligt, at De ikke straks, og altså inden miljøstyrelsens afgørelse af 30. september 1983, blev gjort bekendt med kommunens begæring i skrivelsen af 19. september 1983 og miljøstyrelsens foreløbige svar i skrivelsen af 21. september 1983.

Det følger af det anførte, at miljøstyrelsen endvidere i forbindelse med meddelelsen af aktindsigten burde have sikret sig, at De fik lejlighed til at afgive en udtalelse om dette spørgsmål, eventuelt inden for en nærmere fastsat frist, jfr. offentlighedslovens § 12, stk. 2. Jeg bemærker herved, at De efter det oplyste ikke under telefonsamtalen i slutningen af september 1983 blev gjort bekendt med kommunens ansøgning om igangsættningstilladelse, og at De derfor ikke i den forbindelse havde lejlighed til at udtale Dem om spørgsmålet.

Jeg har gjort miljøstyrelsen bekendt med min opfattelse, men har ikke derudover fundet grundlag for at foretage videre vedrørende dette klagepunkt.

| ...«.